

Sygn. akt IV CSK 808/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa A. F., F. F., A.1,

A. K, G. F. i K. F.

przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu w W.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej M. K. o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej interwenienta ubocznego

po stronie pozwanej M. K.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 10 czerwca 2014 r., sygn. akt V ACa 231/14,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Słupsku wyrokiem z dnia 30 grudnia 2013 r. zasądził od strony pozwanej na rzecz powodów kwoty: na rzecz A. F. 22821,70 zł, F. F. 27000 zł, A. F. 12000 zł, A. K. 18000 zł, G. F. 18000 zł i K. F. 19338,05 zł. Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 10 czerwca 2014 r. oddalił apelacje strony pozwanej i interwenienta ubocznego M.K. Od wyroku Sądu Apelacyjnego interwenient uboczny wniósł skargę kasacyjną, wskazując jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę 117160 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy uwzględnił powództwo o zadośćuczynienie na podstawie art. 446 § 4 k.c. Po stronie powodów występowało współuczestnictwo formalne, ponieważ ich roszczenia były oparte na jednakowej podstawie faktycznej i prawnej (art. 72 § 1 pkt 2 k.p.c.). W tego rodzaju sytuacji współudział po jednej stronie procesu kilku osób ma charakter wyłącznie procesowy, gdyż nie występuje między nimi więź materialnoprawna.

Przy współuczestnictwie formalnym po stronie powodów ograniczenia dopuszczalności skargi kasacyjnej dla pozwanego i interwenienta ubocznego po stronie pozwanego, ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia, odnoszą się do każdego z powodów oddzielnie. To stanowisko jest konsekwentnie przyjmowane w judykaturze (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 lipca 2014 r., V CZ 51/14, z dnia 22 sierpnia 2013 r., I CSK 200/13 i z dnia 14 stycznia 2009 r., IV CZ 105/08). W rozpoznawanej sprawie wartość przedmiotu zaskarżenia w stosunku do żadnego z powodów nie przekraczała progu wskazanego w art. 398² § 1 k.p.c. Z tego względu skarga kasacyjna podlegała w całości odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.